

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องการเสริมสร้างพลังอำนาจในการควบคุมตนเองของเด็กและเยาวชนที่ไม่กระทำผิดซ้ำ : กรณีศึกษาเด็กและเยาวชนที่เข้าสู่กระบวนการยุติธรรม สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดหนองคาย ผ่านการเข้ารับการศึกษาที่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เขต 4 จังหวัดขอนแก่น และออกจากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เขต 4 จังหวัดขอนแก่น มาแล้ว 1 ปี ไม่กลับไปกระทำผิดซ้ำอีก มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาเหตุผลในการตัดสินใจที่ไม่กระทำความผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน 2) เพื่อศึกษาการควบคุมตนเองไม่ให้กระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน และ 3) เพื่อศึกษาการเสริมสร้างพลังอำนาจในการควบคุมตนเองของเด็กและเยาวชนที่ไม่กระทำความผิดซ้ำ ผู้ศึกษาได้เรียนรู้ ประสบการณ์ ความคิด ความรู้สึก เหตุผลในการตัดสินใจไม่กระทำความผิดซ้ำ วิธีการควบคุมตนเอง และการได้รับการเสริมสร้างพลังอำนาจในการควบคุมตนเองของเด็กและเยาวชนไม่ให้กระทำความผิดซ้ำอีก จากการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย ทั้ง 14 ราย ได้แก่ เด็กและเยาวชนที่ไม่กระทำผิดซ้ำที่ผ่านกระบวนการยุติธรรมจากสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดหนองคาย และพ้นจากการฝึกอบรมที่ศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชน เขต 4 จังหวัดขอนแก่น มาแล้ว เป็นเวลา 1 ปี และในระหว่างนั้นไม่เคยกระทำความผิดอีกเลย และยินยอมให้ข้อมูล จำนวน 5 ราย บิดา หรือมารดา หรือผู้ปกครอง ของเด็กเยาวชน จำนวน 4 ราย และบุคคลที่คุ้นเคยกับเด็กเยาวชนเป็นอย่างดีในชุมชน จำนวน 5 ราย โดยผู้วิจัยมีความตระหนักต่อสิทธิและคุณค่าในตนเองของผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยทุกกระบวนการ ตั้งแต่ก่อนเริ่มต้นการสัมภาษณ์เพื่อรวบรวมข้อมูล โดยการคัดเลือกผู้ที่สมัครใจบอกเล่าเรื่องราวชีวิตและประสบการณ์ ในกระบวนการสัมภาษณ์ได้เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยได้มีพื้นที่แสดงอารมณ์ ความรู้สึกและพื้นที่ส่วนตัวในการให้ข้อมูลบางประการ ซึ่งผู้วิจัยยึดถือปฏิบัติในการรักษาความลับของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย รวมทั้งยินยอมให้ผู้ให้ข้อมูลปฏิเสธการตอบคำถามที่ทำให้ผู้ให้ข้อมูลไม่สบายใจได้ การศึกษาการเสริมสร้างพลังอำนาจในการควบคุมตนเองของเด็กและเยาวชนที่ไม่กระทำความผิดซ้ำ เน้นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเด็กและเยาวชนที่ไม่กระทำความผิดซ้ำ ในช่วงของการกลับไปใช้ชีวิตในครอบครัวและสังคม เหตุผลของการตัดสินใจไม่กระทำผิดซ้ำ ประสบการณ์ วิธีการควบคุมตนเองในการเผชิญสิ่งยั่วยุ แรงกดดัน จากสภาพแวดล้อมหรือสังคมที่อาจส่งผลให้กลับไปกระทำผิดซ้ำอีกได้ รวมไปถึงการได้รับการเสริมพลังอำนาจในการควบคุมตนเองไม่ให้เกิดกลับไปกระทำผิดซ้ำอีก นอกจากนั้นก็มีในส่วนของผู้ปกครองหรือผู้ที่เด็กให้ความไว้วางใจ ในมุมมองของการมองเด็กและเยาวชนที่เคยกระทำผิด การเปลี่ยนแปลงของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด สิ่งที่ได้เด็กและเยาวชนเผชิญ

ปัญหาอุปสรรค และได้รับการช่วยเหลือสนับสนุนส่งเสริมอย่างไร เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีพลังอำนาจในการควบคุมตนเองไม่กลับไปกระทำผิดซ้ำอีก

ผลการศึกษสามารถสรุปได้ดังนี้

5.1.1 เหตุผลในการตัดสินใจที่ทำให้เด็กและเยาวชนไม่กระทำความผิดซ้ำ

เหตุผลในการตัดสินใจของเด็กและเยาวชนที่ไม่ไปกระทำความผิดซ้ำ เป็นการคิดอย่างรอบคอบ มีเหตุผล โดยคิดถึงเหตุผลในเชิงบวก เพื่อนำไปสู่การตัดสินใจที่จะไม่กระทำความผิดซ้ำ โดยมีประสบการณ์ที่น่ากลัวจากการถูกจับดำเนินคดีและการเข้ารับการฝึกอบรมที่ศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชน การขาดอิสรภาพ การอดทนอดกลั้นต่อความยากลำบาก ความอึดอัดใจขณะเข้ารับการฝึกอบรมที่ศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชน การได้รับความรัก ความเอาใจใส่ จากครอบครัว คนรัก หรือภรรยาที่คอยดูแลเอาใจใส่คอยให้กำลังใจ ให้โอกาสในการแก้ไขเปลี่ยนแปลงตนเอง การต้องการมีอนาคตที่ดีขึ้น การต้องการทำเพื่อครอบครัวหรือคนที่ตนรัก ซึ่งหมายถึงการที่เด็กหรือเยาวชนมีวุฒิภาวะเพิ่มขึ้น รู้จักมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ นอกจากเหตุผลในเชิงบวกแล้ว ก็มีเหตุผลที่ในเชิงลบที่เลือกให้เด็กและเยาวชนไม่กลับไปกระทำผิด ได้แก่ การที่ไม่ได้รับการยอมรับจากครอบครัวหรือสังคม การไม่ได้รับความเชื่อใจว่าเด็กหรือเยาวชนจะสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น ทำให้เด็กหรือเยาวชนมีความต้องการที่จะเอาชนะแรงกดดันจากคนในครอบครัวและสังคม โดยการทำตามเป้าหมายในชีวิตให้สำเร็จ ซึ่งแต่ละบุคคลย่อมมีความคิดและการตัดสินใจที่มีความแตกต่างกันทางเหตุผล ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และการได้รับการเสริมสร้างพลังอำนาจในการควบคุมตนเองของแต่ละบุคคลที่ได้รับและนำประสบการณ์ที่ผ่านมา มาใช้ในการดำเนินชีวิต และการเลือกตัดสินใจที่จะไม่กระทำความผิดซ้ำ ซึ่งอิทธิพลที่ส่งผลให้เด็กและเยาวชนตัดสินใจไม่กระทำผิดซ้ำ มี 3 ประการ ได้แก่ 1) ตนเอง 2) ครอบครัว และ 3) คนที่เด็กหรือเยาวชนให้ความใกล้ชิดหรือคนที่เด็กหรือเยาวชนไว้วางใจ ซึ่งอิทธิพลนี้จะต้องมีผลทั้งเชิงบวกและเชิงลบที่ช่วยให้เด็กและเยาวชนตัดสินใจไม่ไปกระทำความผิดซ้ำอีก

ประการแรก สิ่งที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจไม่ไปกระทำความผิดซ้ำของเด็กหรือเยาวชน คือ ตัวของเด็กและเยาวชนเอง ได้แก่

1) ประสบการณ์ที่น่ากลัวของการถูกจับกุมและการเข้ารับการฝึกอบรมที่ศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชน เพราะเป็นการทำให้เด็กหรือเยาวชนขาดอิสรภาพ เสียเวลา เสียอนาคต หรือการถูกตราหน้าว่าเป็นคนที่ไม่ดี การต้องอยู่ในกฎระเบียบของศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชน การที่ต้องระมัดระวังตัวเพื่อไม่ให้เกิดการทะเลาะวิวาทหรือทำผิดกฎระเบียบ ความต้องการให้ถูกปล่อยตามกำหนดหรือเร็วขึ้น เนื่องจากการที่วัยรุ่นไปอยู่ร่วมกันเป็นจำนวนมากและเป็นช่วงวัยที่มีอารมณ์ร้อน มีความคิดคะนองเมื่ออยู่ร่วมกันจำนวนมาก แต่ละคนมีนิสัยที่แตกต่างกัน การต้องการความเป็นใหญ่ เพื่อให้คนอื่นเกรงกลัว การต้องเอาตัวรอดจากผู้ที่มีอิทธิพลก่อให้เกิดความไม่พอใจซึ่งกันและกันและนำไปสู่การทะเลาะวิวาทหรือถูกทำร้ายได้ และทำให้ถูกลงโทษด้วยการยึดระยะเวลาของการเข้ารับ

การฝึกอบรมเพิ่มอีก ซึ่งเป็นสิ่งที่เด็กและเยาวชนที่เข้ารับการฝึกอบรมกลัวมากที่สุดเพราะฉะนั้นสิ่งที่เด็กและเยาวชนที่เข้ารับการฝึกอบรมต้องทำ คือ การอดทน อดกลั้น การควบคุมอารมณ์ และการทำตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ เพื่อที่จะให้เวลาผ่านไปเร็วขึ้น การเฝ้านับวันเวลาที่จะได้ออกจากศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชน การได้มองย้อนกลับไปต่อสิ่งที่กระทำผิด การได้คิดทบทวนต่อการกระทำผิดในสิ่งที่ผิดพลาดในชีวิต และการทำให้เสียเวลาในช่วงเวลาของการพัฒนาตนเองหรือการมีอนาคตที่ดีกว่านี้ ทำให้รู้สึกอยากมีชีวิตที่ดีกว่าปัจจุบัน จึงตัดสินใจไม่กลับไปกระทำผิดซ้ำอีก

2) การมีเป้าหมายในชีวิต จากการที่เด็กหรือเยาวชนได้รับความรัก ความอบอุ่น ความดูแลเอาใจใส่จากครอบครัวมากขึ้น มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ทำให้ทราบปัญหากันและกัน เด็กและเยาวชนรับรู้ผลเสียต่อครอบครัวจากการกระทำของตน การทำให้เด็กหรือเยาวชนรับรู้ถึงการเสียสละของคนในครอบครัว การได้รับกำลังใจ การได้รับการยอมรับจากคนในครอบครัว นอกจากครอบครัวแล้วการมีคุณหรือภรรยาและลูก ทำให้เด็กหรือเยาวชนมีความรับผิดชอบมากขึ้น เพราะต้องการทำหน้าที่ที่คนรักหรือหัวหน้าครอบครัวหรือการเป็นพ่อที่ดีให้กับลูก การได้รับการดูแลเอาใจใส่จากคนรักหรือภรรยา ที่คอยช่วยเหลือให้กำลังใจ และคอยเตือนสติ การที่เด็กหรือเยาวชนมีลูกทำให้เด็กหรือเยาวชนเกิดความรับผิดชอบมากขึ้น มีความต้องการที่จะทำงานหาเงิน เพื่อลูก ต้องการเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับลูก ดังนั้นจากการที่เด็กหรือเยาวชนได้รับจากผู้ปกครอง ครอบครัว ภรรยาหรือคนรักและลูก ทำให้เด็กหรือเยาวชนเกิดการเห็นคุณค่าในตนเอง มีความต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงตนเองไปในทางที่ดีขึ้น ส่งผลให้เด็กหรือเยาวชนมีเป้าหมายในชีวิตที่ไม่ต้องการกลับไปกระทำผิดซ้ำอีก

3) การมีวุฒิภาวะเพิ่มขึ้น เมื่อเด็กหรือเยาวชนผ่านช่วงวัยรุ่นไป ประสบการณ์ที่ผ่านมาทำให้เด็กหรือเยาวชนได้คิดและตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง การควบคุมอารมณ์ การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การกล้าคิด กล้าตัดสินใจกระทำในสิ่งที่ถูกต้อง โดยนึกถึงความรู้สึกของผู้อื่น และคนรอบข้าง และเลือกไม่กระทำผิดซ้ำ การรู้จักวางเป้าหมายในชีวิต ที่ต้องทำเพื่อครอบครัว ผู้ปกครอง ภรรยา คนรัก ลูกและตนเอง เกิดจากการที่เด็กหรือเยาวชนได้ผ่านประสบการณ์ของช่วงวัยของการเป็นวัยรุ่น เข้าสู่วัยผู้ใหญ่ทำให้เด็กหรือเยาวชนรู้จักคิดทบทวนในสิ่งที่ผ่าน ทำให้รู้จักวิธีหลีกเลี่ยงปัญหาที่จะกระทำผิด มีความต้องการทำเพื่อครอบครัวและตนเองไปในทางที่ดี ต้องการมีชีวิตครอบครัวที่มีความสุข การที่เด็กหรือเยาวชนรู้จักคิด เลือกตัดสินใจกระทำในสิ่งที่ถูกต้องนั้น การที่เด็กหรือเยาวชนมีความรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อผู้อื่นและหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย จนทำให้ตนเองประสบความสำเร็จไม่กลับไปกระทำผิดซ้ำอีก เกิดจากการที่เด็กหรือเยาวชนมีวุฒิภาวะเพิ่มขึ้นทำให้เด็กหรือเยาวชนคิดก่อนตัดสินใจในการกระทำต่าง ๆ รู้จักควบคุมอารมณ์ มีความอดทนต่อความยากลำบาก ที่เกิดขึ้น

ประการที่สอง คือ ครอบครัว อันได้แก่ พ่อแม่ ภรรยา แฟนหรือคนรัก ลูก มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจไม่กลับไปกระทำผิดซ้ำอีก ขณะที่เด็กและเยาวชนเข้ารับการฝึกอบรมอยู่ในศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชนอยู่นั้น เป็นช่วงเวลาของการท้อแท้ สิ้นหวัง และการคิดที่จะแสวงหาแนวทางการดำเนินชีวิตที่ดีขึ้น เป็นช่วงของการได้คิด ทบทวน สิ่งผิดพลาด ที่ทำให้ต้องเข้ามาอยู่ในศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชนนั้น การที่บุคคลในครอบครัว ได้เข้ามามีบทบาทในการช่วยเหลือ เยี่ยมเยียนให้กำลังใจ ไม่ตำหนิ ให้โอกาสในการแก้ไขตนเอง การไม่ซ้ำเติมจากบุคคลในครอบครัว และพยายามช่วยกระตุ้นให้เด็กหรือเยาวชนได้กลับตัวเป็นคนดี จะช่วยให้เด็กและเยาวชน เลิกตัดสินใจไม่กระทำผิดซ้ำอีก หลังจากที่เด็กและเยาวชนออกจากศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชนแล้ว เด็กและเยาวชนต้องกลับไปอยู่กับครอบครัว สภาพแวดล้อมและสภาพสังคมเดิม ๆ สิ่ง que เด็กหรือเยาวชนต้องเผชิญ ภายหลังจากออกจากศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชน คือ กลัวครอบครัวและสังคมไม่ยอมรับ ซึ่งหากครอบครัวให้การยอมรับ ให้โอกาส และเชื่อใจ คอยให้กำลังใจ คอยช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุน ก็จะทำให้เด็กหรือเยาวชนมีกำลังใจในการเปลี่ยนแปลงตนเองไปในทางที่ดีขึ้น แม้เด็กหรือเยาวชนจะเผชิญต่อสิ่งย่ำแย่ หรือแรงกดดันที่หนักหนาจากสังคมภายนอกก็ไม่สามารถทำให้เด็กและเยาวชนเปลี่ยนแปลงความคิดได้ หากครอบครัวอบอุ่น หรือครอบครัวให้ความรัก ดูแลเอาใจใส่ และคอยช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุนไปในทางที่ดี แต่ก็ยังมีบางครอบครัวมองว่าการที่เด็กและเยาวชนถูกจับดำเนินคดีและกลับออกมาจากศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชน เป็นปัญหาและภาระที่ต้องรับผิดชอบ รู้สึกอับอาย ทำให้ไม่ยอมรับ ไม่เชื่อว่าเด็กและเยาวชนจะกลับตัวเป็นคนดีได้ ซึ่งอาจส่งผลเสียอย่างร้ายแรงมาก เพราะอาจทำให้เด็กหรือเยาวชนขาดความมั่นใจ ไม่กล้าตัดสินใจในการทำอะไรด้วยตนเอง เด็กหรือเยาวชนขาดภาวะผู้นำ ขาดความมั่นใจ และอาจนำไปสู่การลอกเลียนแบบผู้อื่น ในทางที่ไม่ถูกต้องและอาจทำให้ตัดสินใจทำอะไรที่ผิดได้อีก จากการศึกษาในครั้งนี้ มีเด็กและเยาวชนที่เผชิญกับการไม่ได้รับการยอมรับจากบุคคลในครอบครัว ครอบครัวไม่ให้ความสนใจ ต่างคนต่างอยู่ ไม่เชื่อว่าเด็กหรือเยาวชนจะสามารถเปลี่ยนแปลงตนเองได้ การนำเด็กหรือเยาวชนที่เคยผิดพลาดไปเปรียบเทียบกับบุคคลในครอบครัวหรือคนอื่น ทำให้เด็กหรือเยาวชนรู้สึกท้อแท้ น้อยใจ แต่เด็กและเยาวชนพยายามใช้แรงกดดันจากครอบครัวที่ได้รับ มาเป็นแรงผลักดันเพื่อให้ตนเองไปถึงจุดหมายที่ดีให้สำเร็จได้ โดยการหางานทำ และการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น เพื่อต้องการให้ครอบครัวยอมรับ และหันกลับมาสนใจ ดูแลเอาใจใส่ เพราะฉะนั้นครอบครัวจึงเป็นสิ่งสำคัญในการช่วยเหลือ และเสริมพลังอำนาจ ให้การสนับสนุน เพื่อให้เด็กและเยาวชนดำเนินชีวิตไปถึงเป้าหมายได้ แต่หากเด็กและเยาวชนเสริมพลังอำนาจด้วยตนเองไม่เพียงพอ และไม่ได้รับการเสริมพลังอำนาจ หรือการสนับสนุนจากครอบครัวหรือใครเลย อาจส่งผลให้เด็กหรือเยาวชนมีแรงเสริมพลังอำนาจไม่เพียงพอที่จะดำเนินชีวิตไปถึงเป้าหมายได้

ประการที่สาม คือ บุคคลที่ใกล้ชิดหรือคนที่เด็กและเยาวชนไว้วางใจ ได้แก่ ญาติ เพื่อน แฟนหรือ คนรัก หรือผู้นำชุมชน ครู เพื่อนร่วมงาน มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจไม่กระทำผิดซ้ำ หากเด็กหรือเยาวชนขาดการดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด ขาดการสนับสนุน การให้ความช่วยเหลือ การให้คำปรึกษา การรับฟัง การเสริมพลังอำนาจหรือการสนับสนุนจากบุคคลประการที่สองนั้น เด็กและเยาวชนก็ต้องการบุคคลประการที่สาม ในการเสริมแรงให้กับตนไปถึงเป้าหมายได้ บุคคลที่สามจะมีอิทธิพลอย่างมากในการให้ความช่วยเหลือ การรับฟัง การให้กำลังใจ ช่วยสนับสนุน ชี้แนะแนวทางและร่วมหาทางออกให้ แต่หากบุคคลประการที่ สาม ซึ่งเป็นบุคคลที่เด็กและเยาวชนเชื่อถือไว้วางใจ รองลงมาจากครอบครัว ไม่ได้ให้ความช่วยเหลือ หรือมีการเสริมแรงทางลบ อาจส่งผลให้เด็กและเยาวชนไปไม่ถึงเป้าหมาย หรือมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม และอาจกระทำผิดซ้ำได้อีก เพราะฉะนั้น นอกจากครอบครัวแล้ว บุคคลที่สาม ซึ่งเป็นคนที่เด็กให้ความไว้วางใจจะต้องเป็นบุคคลที่คอยให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน ช่วยแก้ไขปัญหาในวิธีที่ถูกต้องด้วย

จากการศึกษาจะพบว่า การที่เด็กและเยาวชนตัดสินใจไม่กระทำผิดซ้ำ อิทธิพลส่วนใหญ่มาจากการตัดสินใจด้วยตนเองก่อน โดยเกิดจากประสบการณ์การเข้ารับการฝึกอบรมที่ศูนย์ฝึกอบรมเด็กหรือเยาวชน ทำให้เด็กหรือเยาวชนมีความรู้สึกกลัว ไม่ต้องการกลับไปอยู่ในศูนย์ฝึกอบรมเด็กหรือเยาวชนอีกต่อไป ทำให้เด็กหรือเยาวชนมีเป้าหมายในชีวิตในการไม่กลับไปกระทำผิดซ้ำอีก แต่การตัดสินใจไม่กระทำผิดอีกนั้น จะบรรลุวัตถุประสงค์ได้นั้น จะต้องขึ้นอยู่กับ การเสริมพลังอำนาจตนเอง และการเสริมพลังอำนาจจากบุคคลอื่น ได้แก่ ผู้ปกครอง พ่อแม่ ผู้เลี้ยงดู ญาติ ภรรยา ลูก หรือเพื่อน ๆ มักจะมีอิทธิพลอย่างมากที่เข้ามาส่งผลให้เด็กและเยาวชนไม่กลับไปกระทำผิดซ้ำอีก เพราะเด็กและเยาวชนอยู่ในช่วงของการสืบสนและการปรับตัวเพื่อเปลี่ยนแปลงตนเอง การที่เด็กหรือเยาวชนได้รับความรักความอบอุ่น การไว้วางใจ การยอมรับ การเชื่อใจจากบุคคลในครอบครัว และสังคม การได้รับการเสริมแรงทางบวก จะทำให้เด็กและเยาวชนไปถึงเป้าหมายที่ตั้งใจไว้ และไม่คิดที่จะกระทำผิดซ้ำอีก แต่ถ้าหากเด็กหรือเยาวชนได้รับการเสริมแรงทางลบจากครอบครัวหรือบุคคลที่เด็กไว้วางใจ เด็กและเยาวชนไม่ได้รับการเสริมแรงทางบวกจากด้านใดเลย นอกจากการเสริมพลังอำนาจในตนเอง อาจไม่เพียงพอ ที่จะทำให้เด็กหรือเยาวชนไปถึงเป้าหมายได้จากการศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ มีเด็กหรือเยาวชนบางรายที่ได้รับการเสริมแรงทางลบจากบุคคลในครอบครัว แต่เด็กและเยาวชนก็พยายามเสริมพลังอำนาจด้วยตนเอง โดยการนำการเสริมแรงทางลบจากครอบครัวมาเป็นแรงผลักดันในการสร้างกำลังใจให้ตนเองเพื่อให้ตนเองไปถึงเป้าหมาย โดยการสร้างเงื่อนไขให้กับตนเอง เพื่อให้ครอบครัวยอมรับ แต่อย่างไรก็ตาม หากเด็กและเยาวชนไม่มีความเข้มแข็งพอที่จะต่อสู้กับการเสริมแรงทางลบหรือแรงกดดันต่าง ๆ จากครอบครัว อาจส่งผลให้ไปไม่ถึงเป้าหมายที่ตั้งใจไว้ เกิดความรู้สึก ท้อแท้ ผิดหวังในชีวิต ทำให้เลือกตัดสินใจกระทำผิดซ้ำหรือตัดสินใจผิดพลาดได้ เพราะฉะนั้นนอกจากตัวเด็กและเยาวชนแล้ว ครอบครัวและบุคคลใกล้ชิดที่เด็กไว้วางใจจึงเป็นสิ่งสำคัญในการเสริมพลังอำนาจในการควบคุมตนเองของเด็กและเยาวชน เพื่อให้เด็กหรือเยาวชนไม่กระทำผิดซ้ำอีก

5.1.2 การควบคุมตนเองของเด็กและเยาวชนไม่ให้กระทำความผิดซ้ำ

การควบคุมตนเองของเด็กหรือเยาวชน เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเองจากพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ไปสู่พฤติกรรมที่พึงประสงค์ โดยที่เด็กและเยาวชนเป็นผู้กำหนดพฤติกรรมเป้าหมาย โดยใช้วิธีการควบคุมตนเอง การยับยั้งชั่งใจ การหลีกเลี่ยงการกระทำผิด การเปลี่ยนแปลงเงื่อนไข การยุติการกระทำบางอย่าง การอดทนอดกลั้น และการให้รางวัลหรือการลงโทษตนเองต่อการกระทำที่เหมาะสมหรือไม่เหมาะสม เพื่อให้เป้าหมายที่วางไว้สำเร็จ โดยผู้ศึกษาวิจัยได้ศึกษาวิธีการควบคุมตนเองของเด็กและเยาวชนที่ตัดสินใจไม่กระทำความผิดซ้ำ และสามารถควบคุมตนเองเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น โดยใช้วิธีการดังนี้

1) วิธีการควบคุมตนเองโดยการยับยั้งชั่งใจ

วิธีการควบคุมตนเองโดยการยับยั้งชั่งใจ จากการศึกษา พบว่า เมื่อเด็กหรือเยาวชนออกจากศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชนมาแล้ว การกลับมาอยู่กับครอบครัว สภาพแวดล้อมหรือสังคมที่ไม่เปลี่ยนแปลง แรงกดดันที่ต้องเผชิญเพื่อไม่ให้กระทำความผิดซ้ำอีก เด็กและเยาวชนกลัวการกระทำผิดซ้ำ การที่จะไม่ต้องกลับไปกระทำความผิดซ้ำอีก ในการยับยั้งการกระทำผิดซ้ำอันดับแรก คือ การนึกถึงประสบการณ์การเข้ารับการฝึกอบรม ขณะที่อยู่ในศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชน การรู้สึกกลัวเพราะขาดอิสรภาพ การถูกคุมขัง การอยู่ด้วยความอดทน การเสียเวลาเสียอนาคต รองลงมาคือครอบครัว เพราะต้องการอยู่กับครอบครัว การที่ทำให้ครอบครัวเสียใจ การเสียเวลา เสียเงิน การที่ครอบครัวหันกลับมาดูแลเอาใจใส่ การเสียสละของครอบครัวเพื่อตัวเด็กและเยาวชน การถูกขมขู่จากครอบครัว การได้รับการยอมรับจากบุคคลในครอบครัว การช่วยเหลือ กำลังใจ และรู้สึกว่าครอบครัวอบอุ่นมากขึ้น และอันดับสุดท้าย คือ การต้องการมีอนาคตที่ดีกว่านี้ ต้องการศึกษาต่อและมีงานทำที่ดี การมีงานทำ การมีหน้าที่ความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว หน้าที่การงานมากขึ้น การมีงานประจำทำ ทำให้ไม่มีเวลาว่าง การมีภรรยาและลูก ๆ ที่ต้องรับผิดชอบ ทำให้เด็กและเยาวชนควบคุมตนเองจากการเผชิญสิ่งต่าง ๆ และไม่กลับไปกระทำความผิดซ้ำอีก

2) วิธีการควบคุมตนเองโดยการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไข

การที่เด็กและเยาวชนตัดสินใจไม่กระทำความผิดซ้ำนั้น คือ เป้าหมายในชีวิตที่เด็กและเยาวชนทุกคนมีความต้องการ แต่เยาวชนจะต้องควบคุมตนเองภายใต้สภาพแวดล้อมสังคมที่ต้องเผชิญและแรงกดดันที่ได้รับในการควบคุมตนเองโดยการเปลี่ยนเงื่อนไขเพื่อหลีกเลี่ยงการกระทำผิดนั้น วิธีการที่เด็กและเยาวชนใช้ ได้แก่ 1) การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย สถานศึกษา สถานที่ทำงาน เพื่อที่จะได้ห่างไกลเพื่อนไม่ต้องการกลับไปคบหาสมาคมกับเพื่อนกลุ่มเดิม ๆ ห่างไกลยาเสพติด หลีกเลี่ยงการทะเลาะวิวาท โดยใช้เหตุผลในการไปศึกษาต่อ หรือไปทำงานที่ห่างไกลบ้าน 2) การหลีกเลี่ยงการพบปะ คือ การใช้เวลาว่างในการทำอย่างอื่นที่เป็นประโยชน์ เช่น การไปทำงานกับบิดาในวันหยุดเรียน การเข้านอนเร็วขึ้น ในช่วงเทศกาลหรืองานตอนกลางคืน การไปเที่ยวต่างจังหวัดแทนการเที่ยวงานเทศกาลตอนกลางคืน

3) วิธีการควบคุมตนเองโดยการยุติการกระทำบางอย่าง

เมื่อเด็กหรือเยาวชนรู้ว่าเหตุการณ์ข้างหน้ามีความเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดการกระทำผิดได้ เด็กและเยาวชนเลือกที่จะยุติการกระทำผิด คือ 1) การไม่ออกไปรวมกลุ่มกับเพื่อนที่มีเรื่องทะเลาะวิวาท 2) การไม่ไปพบปะกับเพื่อนที่เสพยาเสพติด 3) พยายามเดินหนี เพิกเฉย ไม่ใส่ใจ ต่อสิ่งที่จะทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท 4) เมื่อเกิดความเครียด เลือกที่จะหาอะไรที่สบายใจทำแทน เช่น เดินเที่ยวห้าง ไปดูหนัง หรือหาของอร่อยที่ชอบทาน 5) การไปออกกำลังกาย เล่นกีฬา หรืออยู่ที่ทำงานจนค้ำมีด หรืออยู่ที่อื่นก่อน เมื่อสบายใจจึงกลับเข้าบ้าน 6) การเดินหนี หลีกเลี้ยง เพิกเฉย ไม่ใส่ใจ ควบคุมอารมณ์ไม่ได้ตอบ เพื่อยุติการกระทำที่จะเกิดขึ้นต่อการกระทำผิด

4) วิธีการควบคุมตนเองโดยการอดทนอดกลั้นต่อสิ่งยั่วยู่ที่จะส่งผลให้เกิดการกระทำผิด

ภายหลังที่เด็กและเยาวชนออกจากศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชนนั้น การกลับเข้ามาอยู่ในสภาพแวดล้อมเดิม ๆ สิ่ง que เด็กและเยาวชนต้องเผชิญ คือ

(1) การไม่ได้รับการยอมรับจากครอบครัว การได้รับแรงกดดันจากครอบครัว เนื่องจากมองว่าที่ผ่านมาเด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมที่เสียหาย กล่าวโทษจากการกระทำผิดที่ผ่านมา การไม่เชื่อใจ การไม่ให้โอกาสในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ซ้ำเติมการกระทำที่ผ่านมา เปรียบเทียบเด็กหรือเยาวชนกับบุคคลในครอบครัวและผู้อื่น ทำให้เด็กหรือเยาวชนเกิดความรู้สึกน้อยใจ แต่เด็กและเยาวชนก็เลือกที่จะควบคุมตนเองเพื่อไม่ให้กลับไปกระทำผิดซ้ำอีก โดยการนำแรงกดดันจากครอบครัวเป็นแรงผลักดันในการเสริมพลังอำนาจให้กับตนเอง โดยการนำเงื่อนไขเชิงลบมาเป็นกำลังใจ เพื่อเปลี่ยนแปลงตนเองไปในทางที่ดีขึ้น การสร้างกำลังใจให้ตนเองมุ่งไปสู่เป้าหมาย เพื่อให้ตนเองประสบความสำเร็จ และเพื่อให้ครอบครัวยอมรับ

(2) ความผูกพันกับเพื่อน การกลับเข้าไปคบหาสมาคมกับเพื่อนกลุ่มเดิม เพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม ซึ่งเกิดจากความผูกพันที่คบกันมานาน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การทำกิจกรรมร่วมกัน เกิดจากความเหงา ขาดความรักความอบอุ่นจากครอบครัว ทำให้เพื่อนเข้ามามีอิทธิพลในการดูแลช่วยเหลือ ส่งผลให้เกิดความรัก ความผูกพัน แต่หากพฤติกรรมของเพื่อนเด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เช่น การเสพยาเสพติด การทะเลาะวิวาท ซึ่งเป็นกิจกรรมที่เด็กและเยาวชนอาจเคยทำร่วมกันกับเพื่อนมา จึงทำให้ได้รู้สึกผูกพันและคิดถึงช่วงเวลาที่ผ่านมาในการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน แต่เด็กและเยาวชนก็เลือกใช้ชีวิตปฏิเสศเพื่อนทันที โดยใช้ความอดทนอดกลั้นกับผลที่ตามมา คือ เพื่อนสนิทเลิกคบ เมื่อมีปัญหาขาดที่พึ่งทางจิตใจ เกิดความรู้สึกเหงาโดดเดี่ยว เพื่อต้องการไปให้ถึงเป้าหมายที่ตั้งใจไว้ ไม่ต้องการทำให้ครอบครัวเสียใจ การมีภาระหนี้สินที่ต้องรับผิดชอบจากการกระทำผิดของตนเอง ความลำบากของครอบครัว นึกถึงลูกๆที่ไม่มีคนดูแล นึกถึงคำพูดครอบครัวที่ว่าตนจะกลับตัวเป็นคนดีไม่ได้ เพื่อที่จะเอาชนะสิ่งเหล่านี้ได้

5) วิธีการควบคุมตนเองเมื่อต้องการหลีกเลี่ยงการกระทำผิด

สิ่งที่เด็กและเยาวชนภายหลังออกจากศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชนพิเศษนั้น แต่ละคนย่อมมีปัญหาหรือสิ่งที่เผชิญแตกต่างกัน ได้แก่

(1) การไม่ได้รับการยอมรับจากบุคคลในครอบครัว การที่บุคคลในครอบครัวคิดว่าเขาเป็นคนที่ไม่ดี ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงตนเองได้ การเปรียบเทียบเด็กหรือเยาวชนกับบุคคลในครอบครัวหรือผู้อื่น สร้างปมด้อยให้กับเด็กหรือเยาวชน

(2) ความรักความผูกพันที่มีต่อเพื่อน การกลับไปคบหาสมาคมกับเพื่อนเก่า ที่มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เสี่ยงต่อการกระทำผิด สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นสิ่งที่เด็กและเยาวชนภายหลังออกจากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนต้องเผชิญ การที่เด็กหรือเยาวชนเลือกปฏิเสธเพื่อนที่ผูกพันกันมา สร้างแรงกดดันให้เด็กและเยาวชน เพราะเด็กและเยาวชนจะไม่สามารถได้รับความสนใจจากเพื่อน เด็กและเยาวชนจะรู้สึกโดดเดี่ยว ไม่มีเพื่อนคบ แต่เด็กและเยาวชนก็เลือกวิธีการในการควบคุมตนเองเพื่อหลีกเลี่ยงการกระทำผิด คือ การสร้างกำลังใจให้ตนเองเพื่อให้ตนเองประสบความสำเร็จ ทำให้ครอบครัวเกิดการยอมรับให้ได้ โดยการเปลี่ยนแปลงตนเอง ไม่ไปยุ่งเกี่ยวกับสิ่งที่จะส่งผลให้ตนเองกระทำผิด การไม่พึ่งพาครอบครัว ไม่ทำให้ครอบครัวเดือดร้อน การรู้จักช่วยเหลือตนเอง เพื่อให้ตนเองประสบความสำเร็จ ไม่ออกไปเที่ยวกลางคืน นอนเร็วขึ้น มีความรับผิดชอบในการไปเรียนหรือทำงานทุกวัน เมื่อมีวันหยุดหากิจกรรมทำร่วมกับครอบครัว หรือหางานพิเศษทำ หรือขายของ หรือไปรับจ้างกับบิดา หรือไปเที่ยวต่างจังหวัด หรือนอนดูโทรทัศน์ที่บ้านแทน พักผ่อนแทนการออกไปเที่ยวข้างนอกกับเพื่อน ๆ

6) วิธีการให้รางวัลหรือลงโทษตนเอง ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดหรือไม่กระทำผิด

การให้รางวัลหรือลงโทษตนเองนั้น ต้องตั้งเป้าหมายไว้หากสำเร็จควรได้รับรางวัลหรือหากไม่สำเร็จควรได้รับการลงโทษ การได้รับรางวัลหรือการลงโทษของเด็กหรือเยาวชน จากการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนไม่มีการตั้งเป้าหมายไว้กับความสำเร็จหรือการให้รางวัลตนเอง แต่หากการกระทำที่ทำลงไปแล้ว ทำให้ตนเองรู้สึกภาคภูมิใจหรือมีความสุข และคิดว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องหรือเป็นสิ่งที่ดี เด็กหรือเยาวชนก็จะให้รางวัลตนเองโดยการนำเงินที่ทำงานมาได้ด้วยตนเอง ไปเที่ยวห้างสรรพสินค้าในวันหยุด เช่น เดินห้าง ชื้อเสื้อผ้า ดูหนัง หาของอร่อย ๆ ทาน การพาคนรักไปเที่ยวกินข้าว ดูหนัง และนอกจากเด็กและเยาวชนให้รางวัลตนเองเพื่อให้ตนเองมีกำลังใจแล้ว บางครอบครัวก็มีการให้รางวัลเด็กและเยาวชนด้วยการซื้อสิ่งของที่เด็กและเยาวชนต้องการหรือชอบ เช่น ชื้อกีตาร์ การให้เงินค่าจ้างทั้งหมดกับเด็กและเยาวชนที่ทำงานเองสำเร็จ การให้ไปเที่ยวต่างจังหวัดหรือการแสดง ความชื่นชมยินดี ในสิ่งที่ประสบความสำเร็จ แต่ถ้าหากการกระทำนั้นเกิดการผิดพลาดหรือผิดหวังเด็กและเยาวชนจะใช้วิธีการโดยการเก็บตัวเงียบ อยู่คนเดียว ไม่ออกไปไหน หรือพูดคุยกับใคร ในส่วนของครอบครัวหรือผู้ปกครองก็จะตำหนิ หรือลงโทษโดยการไม่พูดคุยด้วย

7) วิธีการทำสิ่งอื่นทดแทนสิ่งที่เคยกระทำ ซึ่งนำไปสู่การกระทำผิด

วิธีการทำสิ่งอื่นทดแทนสิ่งที่เคยกระทำ ซึ่งนำไปสู่การกระทำผิด จากการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น ไม่ออกไปรวมกลุ่มกับเพื่อน มีความรับผิดชอบมากขึ้น เช่น กลับไปเรียนหนังสือ มีความตั้งใจเรียน มีความรับผิดชอบมากขึ้น ตื่นเช้าไปเรียนทุกวัน การรู้จักหางานประจำทำเพื่อช่วยเหลือตนเอง แบ่งเบาภาระครอบครัว มีความรับผิดชอบในการไปทำงานทุกวัน รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ โดยการหางานพิเศษทำแทน การเข้านอนเร็วขึ้นเพื่อจะได้ไม่ฟุ้งซ่าน หรือออกไปเที่ยวกับเพื่อน ๆ ในช่วงของงานเทศกาลงานประจำปีประจำจังหวัด เลิกไปเที่ยวต่างจังหวัดแทนการอยู่เที่ยวตอนกลางคืนกับเพื่อน ๆ เพื่อไม่ให้เกิดการรวมกลุ่มหรือปะทะกัน ในวันหยุดพักผ่อนก็ไปทำงานกับบิดา หรือไปรับจ้างทั่วไป หรือไปเยี่ยมมารดาที่อยู่ห่างไกล พากรรษาไปทานข้าวนอกบ้าน ทำกิจกรรมกับครอบครัวและภรรยา โดยการไปกินข้าว ดูหนัง ซื้ของ ดูโทรทัศน์ที่บ้านแทนการออกไปข้างนอกกับเพื่อน ๆ หรือการพยายามเลิกงานค่า ๆ เล่นอยู่ที่ทำงานเพื่อที่จะได้กลับบ้านค่ำมีดี อาบน้ำกินข้าวนอน เพื่อจะได้ไม่มีเวลาไปรวมกลุ่มกับเพื่อน ๆ ช่วยงานที่บ้านในวันหยุดแทนการไปเที่ยวกับเพื่อน เช่น ช่วยเสิร์ฟอาหาร ดำน้ำ เกียวข้าว หรือทำความสะอาดบ้าน

5.1.3 การเสริมสร้างพลังอำนาจในการควบคุมตนเองไม่ให้กระทำผิดซ้ำ

การเสริมสร้างพลังอำนาจในการควบคุมตนเองของเด็กและเยาวชนที่ไม่กระทำผิดซ้ำ จากการศึกษา พบว่า การที่เด็กและเยาวชนมีการเปลี่ยนแปลงตนเองไปในทางที่ดีขึ้นนั้น ขึ้นอยู่กับ การเสริมพลังอำนาจในตนเอง เกิดจากการหวาดกลัวประสบการณ์ที่ผ่านมา เกิดจากความรักความอบอุ่นที่ได้รับจากครอบครัว การที่เด็กและเยาวชนมีเป้าหมายใหม่ในชีวิต การทำงาน การศึกษาต่อ และการมีวุฒิภาวะที่เพิ่มขึ้น ทำให้เด็กและเยาวชนมีพลังอำนาจในการควบคุมตนเองไม่กระทำผิดซ้ำ ประกอบไปด้วยบุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ตนเอง ครอบครัว ผู้ปกครองผู้ที่เกี่ยวข้อง ลูก ภรรยา คู่รักหรือแฟน ญาติ ๆ เพื่อน เพื่อนร่วมงาน ครู หรือบุคคลที่เด็กหรือเยาวชนไว้วางใจ การที่เด็กและเยาวชนที่ได้รับการไว้วางใจ การให้โอกาส การให้อภัย ไม่ซ้ำเติม การได้รับกำลังใจที่ดี ตลอดจนการสนับสนุนในสิ่งที่เด็กและเยาวชนต้องการ มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น และสามารถช่วยให้เด็กและเยาวชนมีความเชื่อมั่นในตนเอง บรรลุเป้าหมายได้ การที่เด็กและเยาวชนจะหันกลับมากระทำผิดซ้ำหรือไม่ขึ้นขึ้นอยู่กับการเสริมพลังอำนาจในการควบคุมตนเองของเด็กและเยาวชน ได้แก่

1) การเสริมพลังอำนาจในตนเอง ได้แก่ การที่เด็กและเยาวชนมีประสบการณ์ที่ผ่านมาที่น่ากลัวในเรื่องของการถูกจับดำเนินคดี การเข้ารับการฝึกอบรมที่ศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชน การถูกคุมขัง การขาดอิสรภาพ ทำให้ไม่ต้องการเข้าไปอยู่ในศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชนอีก ครั้ง ความรักความผูกพันของเด็กและเยาวชนที่มีต่อครอบครัว ความต้องการอยู่กับครอบครัว อยู่กับ พ่อแม่ ลูก ภรรยา ต้องการทำให้ครอบครัวมีความสุข ต้องการเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับลูก ไม่ต้องการทำให้ครอบครัวเสียใจและผิดหวังอีก โดยการนำประสบการณ์ในอดีตมาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต

เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการ เช่น การลดความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน กลุ่มแก๊ง โดยการพยายามไม่กลับไปรวมกลุ่มกับเพื่อนอีก โดยการใช้ข้ออ้างในการทำงานหรือศึกษาต่อ การคิดถึงความสำเร็จ ความทุกข์ใจของผู้ปกครองที่เกิดจากการกระทำผิดของตน ทำให้ผู้ปกครองต้องเสียเวลา เสียเงิน การที่ต้องยอมทิ้งหน้าที่การงาน หรืองานที่มีความมั่นคง เพื่อกลับมาดูแลตนเอง การที่ครอบครัวต้อง อับอาย ทำให้รู้สึกคิดก่อนตัดสินใจจะกระทำอะไรลงไป รู้จักควบคุมอารมณ์ รับฟังคนอื่นมากขึ้น เพราะไม่ต้องทำให้ครอบครัวเสียใจอีก การคิดทบทวนถึงอดีตที่ผ่านมาทำให้สามารถควบคุมอารมณ์ ได้มากขึ้น นอกจากนี้ การที่เด็กหรือเยาวชนมีเป้าหมายใหม่ในชีวิต คือ ต้องการมีอนาคตที่ดี ต้องการเรียนให้จบ ต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ต้องการมีงานที่ดีทำ การทำงานหาเงิน เพื่อเลี้ยงชีพ ตนเองหรือครอบครัว การมีภาระหนี้สินของครอบครัวที่ต้องรับผิดชอบ การมีครอบครัวที่ต้อง รับผิดชอบ เด็กและเยาวชนพยายามหาวิธีการต่าง ๆ เพื่อที่จะช่วยให้ตนมีการเปลี่ยนแปลงไปในทาง ที่ดีขึ้น เด็กและเยาวชนบางรายต้องยอมย้ายที่อยู่อาศัย ย้ายที่ทำงาน หรือไปทำงานที่ต่างประเทศ หรือการย้ายออกจากสภาพแวดล้อมเดิมเพื่อไปสร้างครอบครัวใหม่ที่ห่างไกลจากกลุ่มเพื่อนเดิม ๆ เพื่อหลีกเลี่ยงสิ่งต่าง ๆ ที่เสี่ยงต่อการกระทำผิด เพื่อที่จะสามารถทำให้บรรลุเป้าหมายทำให้เด็กและ เยาวชนไม่ต้องกระทำผิดอีก นอกจากนี้หลังจากเด็กและเยาวชนได้ออกจากศูนย์ฝึกอบรมเด็กและ เยาวชนและกลับมาอยู่กับครอบครัวแล้ว เด็กและเยาวชนมีอายุเพิ่มขึ้น และจากการได้รับการฝึกอบรม ทำให้เด็กและเยาวชนมีวุฒิภาวะเพิ่มขึ้น มีพัฒนาการในเรื่องความคิด การตัดสินใจ การควบคุม อารมณ์ของตนเอง การรู้จักเห็นอกเห็นใจผู้อื่น การคิดและไตร่ตรองก่อนการตัดสินใจ ทำให้เด็กและ เยาวชนบรรลุเป้าหมายไม่กลับไปกระทำผิดซ้ำอีก การที่เด็กและเยาวชนได้ออกไปใช้ชีวิตกับครอบครัว ใหม่ของตนตามลำพังนั้น เด็กและเยาวชนจะต้องมีความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมตนเองไป ในทางที่ขึ้น โดยการเสริมพลังอำนาจให้ตนเอง

2) ครอบครัว ได้แก่ ผู้ปกครอง บิดา มารดา จากการศึกษาพบว่า ครอบครัวเป็นสิ่งสำคัญ ในการช่วยให้เด็กและเยาวชนมีเป้าหมายในชีวิต และมีความต้องการที่จะทำให้เป้าหมายสำเร็จนั้น ผู้ปกครองต้องให้การช่วยเหลือสนับสนุน ให้การยอมรับ ให้อภัยและไม่ซ้ำเติม ไม่ตำหนิติเตียน คอยให้ คำปรึกษา คอยอบรมสั่งสอนสม่ำเสมอ การแสดงออกด้วยความรักความห่วงใย การดูแลเอาใจใส่มากขึ้น รับฟังปัญหาและพยายามช่วยหาแนวทางออกให้กับปัญหา ช่วยเตือนสติ อยู่เคียงข้างเมื่อเกิดปัญหา คอยให้กำลังใจ สนับสนุนในการศึกษาต่อ การหางานให้ทำเป็นการเสริมแรงทางบวก ส่งผลให้เด็กและ เยาวชนมีพลัง เกิดกำลังใจ รู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า ทำให้กล้าแสดงออก กล้าคิด กล้าตัดสินใจด้วย ตนเอง กล้าที่จะปรึกษาเมื่อเกิดปัญหา มีความรับผิดชอบในตนเองมากขึ้น มีความเชื่อมั่นในตนเอง และก็มี ความพยายามที่จะทำตามเป้าหมายให้สำเร็จ แต่ก็มีบางครอบครัวที่เสริมพลังอำนาจจากการที่ เด็กและเยาวชนได้รับการปฏิบัติที่ไม่เหมาะสม โดยการที่ผู้ปกครองนำเด็กและเยาวชนเปรียบเทียบกับน้อง หรือเปรียบเทียบกับผู้อื่น หรือการมองว่าเด็กหรือเยาวชนไม่สามารถกลับตัวเป็นคนดีได้ การละเลยไม่ใส่ใจ

ไม่ไว้วางใจ ไม่เชื่อใจ คอยตำหนิและซ้ำเติมเมื่อกระทำผิดหรือกระทำสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ทำให้เด็กหรือเยาวชนที่ได้รับการเสริมพลังอำนาจจากการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องนั้นมาสร้างเงื่อนไขให้กับตนเอง โดยการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตนเองไปในทางที่ดีขึ้น สร้างกำลังใจให้กับตนเอง เพื่อต้องการให้ครอบครัวหรือสังคมยอมรับ โดยการนำการเสริมแรงทางลบและการมีเป้าหมายในชีวิตในตนเอง มาเป็นแรงผลักดันเพื่อให้ตนเองบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี และทำงานในเวลาว่างเพื่อหาเงินเป็นค่าใช้จ่ายในการศึกษาด้วยตนเอง เพื่อต้องการให้ครอบครัว เชื่อใจและยอมรับในตนเอง

3) บุคคลที่เด็กไว้วางใจ หรือใกล้ชิด ได้แก่ ปู่ย่า ตายาย ป้า ญาติ ภรรยา แฟน คู่รัก เพื่อนสนิท เพื่อนร่วมงาน ครู หรือบุคคลที่เด็กให้ความไว้วางใจ จากการศึกษา พบว่า เด็กหรือเยาวชนที่ได้รับการเสริมพลังอำนาจรองลงมาจากผู้ปกครองคือ ย่า ยาย ภรรยา และครูเพื่อนร่วมงาน การมองว่าเด็กหรือเยาวชนที่กระทำคามผิดนั้น สามารถกลับตนเป็นคนดีได้ การไม่ตำหนิ การไม่พูดประชดประชัน การให้กำลังใจ การรับฟังปัญหา การช่วยแก้ไขปัญหา การช่วยเหลือและสนับสนุนต่างในสิ่งที่เด็กและเยาวชนต้องการเช่น การช่วยหางานทำ หรือการพยายามดึงออกจากกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม การให้คำแนะนำในการปรับตัว การรับฟังปัญหา ให้กำลังใจและช่วยแก้ปัญหในสิ่งที่ต้องการ เป็นสิ่งที่ช่วยให้เด็กหรือเยาวชนมีกำลังใจและสามารถบรรลุเป้าหมายให้สำเร็จได้ ซึ่งเป็นการเสริมแรงทางบวกที่เด็กได้รับรองลงมาจากตนเองและครอบครัว หากเด็กหรือเยาวชนได้รับการเสริมแรงทางบวกจากตนเอง ครอบครัวและบุคคลกลุ่มนี้ครบทั้ง 3 ด้าน สามารถทำให้เด็กบรรลุเป้าหมายที่ตั้งใจไว้สำเร็จได้ง่าย มีพลังอำนาจในการที่จะต่อสู้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ แต่ก็มีเด็กบางรายที่ได้รับการเสริมแรงเพียงด้านเดียวคือตนเอง ซึ่งเด็กและเยาวชนรายนี้จะต้องสร้างกำลังใจและสร้างเสริมพลังอำนาจใหม่ให้กับตนเอง โดยการลดความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนแก๊ง การคิดถึงความรู้สึกของมารดาที่ได้รับจากการกระทำของตน การที่ครอบครัวต้องอับอาย การย้ายที่อยู่อาศัยและย้ายไปศึกษาต่อที่ห่างไกลจากสภาพแวดล้อมเดิม การหาโอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น โดยการทำงานหาเงินศึกษาต่อเอง เพื่อต้องการประสบความสำเร็จและต้องการให้ครอบครัวยอมรับ และบางรายได้รับการเสริมแรง 2 ด้าน คือ ตนเอง และครู ซึ่งเป็นเพื่อนร่วมงานแต่ได้รับการเสริมพลังอำนาจจากการถูกปฏิบัติอย่างไม่เหมาะสม จากครอบครัวที่อาศัยด้วย ทำให้เด็กและเยาวชนรายนี้ ต้องเสริมพลังอำนาจจากตนเองมากขึ้น และพยายามอยู่ที่ทำงานมากกว่าที่บ้าน พยายามหางานทำที่มั่นคง และนึกถึงเป้าหมายในชีวิตที่ต้องทำให้สำเร็จโดยการทำงานหาเงินเพื่อเลี้ยงชีพ และใช้หนี้ที่เกิดจากการกระทำของตน การไม่ต้องการเป็นภาระของครอบครัว ต้องการงานเก็บเงิน เพื่อออกมาใช้ครอบครัวข้างนอกตามลำพัง โดยได้รับการสนับสนุนและให้การช่วยเหลือจากเพื่อนร่วมงาน แต่หากบุคคลที่สามหรือเพื่อร่วมงาน หยุดการเสริมพลังอำนาจหรือเด็กและเยาวชนเสริมพลังอำนาจให้กับตนเองไม่พอ อาจมีความเสี่ยงต่อการกระทำคามผิดซ้ำอีกได้

5.2 อภิปรายผล

ผู้วิจัยจะได้นำเสนอการอภิปรายผลการวิจัยโดยแบ่งเป็น 3 ประเด็นหลัก คือ เหตุผลในการตัดสินใจไม่กระทำความผิดซ้ำ วิธีการควบคุมตนเองของเด็กและเยาวชนไม่ให้เกิดกระทำความผิดซ้ำ และการเสริมสร้างพลังอำนาจในการควบคุมตนเองของเด็กและเยาวชนที่ไม่กระทำความผิดซ้ำมีดังนี้

5.2.1 เหตุผลในการตัดสินใจที่ทำให้เด็กและเยาวชนไม่กระทำความผิดซ้ำ

จากการศึกษาวิจัย พบว่า เหตุผลสำคัญในการเลือกตัดสินใจไม่กลับไปกระทำความผิดซ้ำ 2 ประการ คือ

1) ประสบการณ์จากการถูกจับกุม และการเข้ารับการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชน เพราะไม่ต้องการถูกคุมขัง ต้องการใช้ชีวิตอิสระ เพราะการที่ได้เข้าไปอยู่ในศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชน ทำให้เด็กและเยาวชนสูญเสียเวลาในการทำประโยชน์ให้กับตนเองและครอบครัว ขณะที่เพื่อนรุ่นหลายคนสำเร็จการศึกษาแล้ว แต่เด็กและเยาวชนต้องออกจากโรงเรียนทำให้เสียอนาคต การหางานก็ยากลำบากเนื่องจากมีคดีติดตัวและยังถูกตีหน้าว่าเป็นคนไม่ดี ทำให้ครอบครัวต้องเสียเวลา เสียเงิน นำความอับอายมาสู่ ครอบครัว ทำให้ครอบครัวมีภาระหนี้สินอันเป็นผลจากการที่เด็กและเยาวชนต้องโทษจากการกระทำผิด เหตุผลดังกล่าวสามารถอธิบายด้วย แนวคิดการเสริมพลังอำนาจจากปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเสริมพลังอำนาจ ของ เซนเลอร์ (Chandler. 1992 อ้างถึงใน กษิตตาพานทอง. 2551 : 12) ซึ่งกล่าวว่า ปัจจัยภายในบุคคล ประกอบด้วย 1) ความเชื่อ ความเชื่อเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างมากในการที่จะช่วยให้บุคคลสามารถจัดการกับปัญหาอุปสรรค และความยากลำบากในการจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิต ซึ่งอธิบายได้ว่า การที่เด็กหรือเยาวชนมีความเชื่อว่าตนเองสามารถดูแลตนเองได้ สามารถแก้ไขและจัดการกับปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง ซึ่งความเชื่อนี้สามารถทำให้เด็กและเยาวชนเกิดพลังในการที่จะพยายามไม่กระทำความผิด 2) ค่านิยม ค่านิยมของตนเอง การมีความรักในตนเอง เมื่อมีความความรักในตนเองก็จะสามารถดูแลและรับผิดชอบตนเองได้เป็นอย่างดี 3) ประสบการณ์เป็นสิ่งที่สำคัญต่อกระบวนการเสริมสร้างพลังอำนาจ เพราะจากประสบการณ์การกระทำผิดทำให้ถูกจับกุม และเข้ารับการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชนทำให้เด็กและเยาวชนรู้สึกกลัวต่อการเข้ารับการฝึกอบรมและพยายามที่จะไม่กระทำความผิดอีก

2) ความต้องการอยู่กับครอบครัว ภรรยาหรือคนรัก ความรับผิดชอบต่อการมีลูก จากการได้รับความรักความเอาใจใส่จากครอบครัวอย่างแท้จริง เพราะไม่ต้องการให้ครอบครัวหรือคนรักเสียใจ ต้องการทำให้ครอบครัวเกิดความภาคภูมิใจ ต้องการการยอมรับจากครอบครัว ต้องการดูแลคนในครอบครัว โดยการทำงานหาเงินเพื่อเลี้ยงดูครอบครัวให้ดีที่สุด ต้องการเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับลูก ต้องการให้ลูกมีอนาคตที่ดีกว่าตน โดยพยายามเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตนเองไปในทางที่ดีขึ้น การลดความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน กลุ่มแก๊ง การคิดถึงความทุกข์ใจของคนในครอบครัว การดูแลเอาใจใส่อบรมสั่งสอน ตักเตือน การที่ครอบครัวหันกลับมาสนใจมากขึ้น การที่ได้รับความสำคัญจากครอบครัว

ได้รับการยอมรับจากบุคคลรอบข้าง ทำให้รู้สึกว่าคุณค่ามากขึ้นและไม่ต้องการให้คนรักหรือครอบครัวเสียใจอีก ต้องการมีอนาคตที่ดี เริ่มจากการกลับไปศึกษาต่อให้จบและศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น การช่วยเหลือตนเองในเรื่องการศึกษาต่อ การมองครอบครัวเป็นแบบอย่างในเรื่องของการศึกษา พยายามเรียนให้และทำงานทำ การทำงานทำ การทำงานเก็บเงินเพื่อแบ่งเบาภาระหนี้สินครอบครัว การทำงานหาเงินดูแลครอบครัว การทำงานหาเงินส่งตนเองเรียนต่อ ต้องการทำให้ครอบครัวมีความสุข และต้องการการยอมรับจากครอบครัวและสังคม โดยการมุ่งศึกษาต่อให้จบและมุ่งทำงานเก็บเงิน เพื่อเลี้ยงดูตนเองและครอบครัว การมีความมุ่งมั่นที่จะสร้างอนาคตครอบครัวเอง การต้องการดูแลครอบครัวด้วยตนเองให้ดี ทั้งนี้สอดคล้องกับแนวแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของ สกิด วงศ์สุวรรณ (2529 : 431) มาอธิบายจะเห็นว่า เหตุผลในการเลือกตัดสินใจไม่กระทำความผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนนั้น เกิดจากแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นพลังที่กระตุ้นให้เด็กและเยาวชน มีกำลังใจ มีความพยายาม มีความทะเยอทะยาน มีความมุ่งมั่นบากบั่นที่จะเอาชนะปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ โดยการที่เด็กและเยาวชนมุ่งไปที่เป้าหมายในการไม่กระทำความผิดซ้ำ พยายามสร้างพลังอำนาจให้กับตนเอง สร้างกำลังใจให้กับตนเอง เพื่อให้ประสบความสำเร็จ คนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะเป็นคนที่ประสบความสำเร็จได้ ถึงแม้ว่าจะได้รับการเสริมแรงทางลบจากด้านอื่น เช่น เด็กหรือเยาวชนที่ได้รับแรงกดดันจากครอบครัว การที่ครอบครัวไม่ให้การยอมรับ แต่เด็กและเยาวชนรายนี้ต้องการเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นให้จบและต้องการทำงานทำ โดยการงานพิเศษในวันหยุดเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการศึกษา แสดงให้เห็นว่า เด็กหรือเยาวชนเป็นคนที่มีความพยายามฝ่าฝืนที่จะเอาชนะปัญหาและอุปสรรค ไม่ยอมแพ้ต่อแรงกดดัน โดยการนำแรงกดดันจากครอบครัวมาสร้างเงื่อนไขในการสร้างกำลังใจให้กับตนเอง ไม่กลับไปกระทำความผิดซ้ำอีก และแนวคิดเกี่ยวกับการมุ่งอนาคตของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจฉิม (2520 : 35) กล่าวว่า ความสามารถในการควบคุมตนเองของบุคคล ซึ่งแสดงออกเป็นพฤติกรรมของการอดได้รอได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ การที่บุคคลมีลักษณะการมุ่งอนาคตสูง จะส่งผลให้บุคคลทำงานอย่างขยันขันแข็งในปัจจุบันเพื่อที่จะรับผลดีในอนาคตทำให้บุคคลควบคุมพฤติกรรมตนเองไปสู่แนวทางที่มุ่ง และสามารถปรับวิธีการและเป้าหมายให้ถูกต้อง สามารถอธิบายได้ว่า การที่เด็กหรือเยาวชนมีความสามารถในการควบคุมตนเอง ในการไม่กลับไปกระทำความผิดซ้ำ มีความพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตนเองไปในทางที่ดีขึ้น โดยการมองอนาคตเป็นเป้าหมาย พยายามอดทนอดกลั้นต่อสภาพแวดล้อม สังคม ที่มากระทบ พยายามหาวิธีหรือแนวทางต่าง ๆ เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมาย โดยการสร้างกำลังใจและการเสริมพลังอำนาจใหม่ให้กับตนเองโดยมุ่งไปที่ความสำเร็จของเป้าหมาย นอกจากนี้ทฤษฎีการเห็นคุณค่าในตนเอง ของ กนกวรรณ อังกะสิทธิ์ (2540 : 16) อธิบายว่า ความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง คือ การที่บุคคลนั้นสามารถวิเคราะห์ตนเองและพบว่าตนเองมีคุณค่า มีความสามารถในเรื่องที่จะทำสิ่งต่าง ๆ และประสบความสำเร็จตามที่คาดหวังไว้ พึงพอใจกับการกระทำของตน การที่รู้สึกว่าคุณค่ามีความสำคัญ

และได้รับการยอมรับจากสังคม ซึ่งอธิบายได้ว่า การที่เด็กและเยาวชนได้รับการยอมรับจากครอบครัว คนรัก ภรรยาหรือลูก ๆ การได้รับการสนับสนุน การช่วยเหลือ จากครอบครัวสังคม ได้รับการชื่นชมยกย่อง หรือให้กำลังใจ คอยรับฟังและช่วยแนะวิธีการแก้ไขปัญหา สามารถทำให้เด็กและเยาวชนเห็นคุณค่าในตนเอง และคาดหวังว่าตนเองจะไม่กระทำผิดอีก สามารถไปถึงเป้าหมายที่ตั้งใจไว้

5.2.2 การควบคุมตนเองของเด็กและเยาวชนไม่ให้กระทำผิดซ้ำ

การควบคุมตนเองเป็นความสามารถของบุคคลที่จะบังคับนิสัยของตนเอง เมื่อเผชิญกับสิ่งยั่วยุหรือสถานการณ์กดดัน โดยปราศจากรางวัลหรือการสนับสนุนจากภายนอก การควบคุมตนเองของเด็กหรือเยาวชนที่นำมาศึกษาในครั้งนี้ คือ วิธีการควบคุมตนเอง ของ สกินเนอร์ (Skinner 1953 อ้างถึงใน สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. 2539 : 328 – 339) กล่าวถึงวิธีการที่คนเราใช้ในการควบคุมตนเองโดยทั่วไป ซึ่งลักษณะของบุคคลที่จะสามารถควบคุมตนเองได้นั้น ทอร์เซน และมาโฮนี (Thoresen and Mahoney. 1974 : 178 อ้างถึงใน นงนุช โรจนเลิศ. 2532 : 26) กล่าวถึงลักษณะของบุคคลที่สามารถควบคุมตนเองได้ว่า มีความสามารถในการเลือกกระทำ หรือลักษณะการแสดงออกทางอารมณ์ และการกระทำอย่างเหมาะสม รู้จักแนวทางการแก้ไขปัญหาและวางแผนเพื่อเป้าหมายในอนาคต รู้จักการยับยั้งชั่งใจ และอดทนเมื่อต้องเผชิญความยากลำบาก สามารถรับรู้ผลการกระทำของตน รู้จักให้รางวัลและลงโทษตนเอง ในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า เด็กและเยาวชนที่ไม่ไปกระทำผิดซ้ำ มีลักษณะที่จะสามารถควบคุมตนเองได้ มีความสามารถในการเลือกที่จะกระทำสิ่งที่เหมาะสมให้กับตนเองและรู้จักการควบคุมอารมณ์ในการแสดงออกที่เหมาะสมได้

ทฤษฎีการมุ่งอนาคต ของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจฉินิก (2520 : 35) ได้สรุปความสำคัญของลักษณะการมุ่งอนาคตว่า คนที่มีลักษณะการมุ่งอนาคตสูง จะสามารถปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะและไม่เป็นผู้ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของศาสนาและกฎหมาย นอกจากนั้นยังทำให้คน ๆ นั้น เป็นผู้ที่มีจริยธรรมสูงด้วย อธิบายได้ว่า การที่เด็กหรือเยาวชนสามารถควบคุมตนเองในการไม่กระทำผิดซ้ำ และมีความต้องการไปให้ถึงเป้าหมายที่วางไว้นั้น ต้องเป็นผู้ที่มีความมุ่งมั่น มีความตั้งใจในการปฏิบัติตนอย่างเหมาะสม ไม่ทำผิดกฎระเบียบของสังคม มีการประพฤติตัวอย่างเหมาะสม และเป็นผู้ที่มีความตั้งใจที่จะประพฤติตัวดีด้วย

ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของ สลิต วงศ์สุวรรณ (2529 : 431) ได้ให้ความหมายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่า หมายถึง พลังที่กระตุ้นให้บุคคลมีแรงใจ มีความพยายาม มีความทะเยอทะยาน มีความมุ่งมั่นบากบั่น คนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะเป็นคนที่มีความพยายามฝ่าฝืนเอาชนะอุปสรรคไม่ยอมแพ้อะไรง่าย ๆ ไม่ย่อท้อต่อปัญหาเฉพาะหน้า กล้าเผชิญ ไม่กลัวปัญหาที่ยาก มีความอดทนต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมได้มากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ซึ่งอธิบายได้ว่า เด็กหรือเยาวชนที่ไม่กระทำความผิดซ้ำนั้น มีกำลังใจ มีความพยายามที่จะควบคุมตนเองไม่ไปยุ่งเกี่ยวกับสิ่งที่

กระทำความผิด แม้จะเจอปัญหาและอุปสรรคจากครอบครัวหรือสังคมก็ตาม สามารถที่จะมุ่งมั่นประสบความสำเร็จตามเป้าหมายโดยไม่กลับไปกระทำความผิดอีก

ทฤษฎีการเห็นคุณค่าในตนเอง ของ เสาวภา วิจิตวาทิ (2534 : 37) ได้ให้ความหมายการเห็นคุณค่าในตนเองว่าเป็นการพิจารณาการตัดสินใจของตนเองตามความรู้สึก และทัศนคติต่อตนเองของบุคคล ซึ่งอธิบายได้ว่า เด็กหรือเยาวชนที่ผ่านการฝึกอบรมมาแล้ว และได้กลับมาอยู่กับครอบครัวแล้วนั้น เด็กสามารถที่จะกระทำความผิดหรือไม่กระทำความผิด ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจเลือกที่กระทำโดยพิจารณาจากตัวของเด็กและเยาวชนเอง ตามความรู้สึกและทัศนคติของเด็กและเยาวชนว่าต้องการเลือกที่จะให้ชีวิตตัวเองดำเนินไปอย่างไร ขึ้นอยู่กับการที่เด็กและเยาวชนมองว่าตัวเองมีคุณค่าในชีวิตมากแค่ไหน และต้องการให้ชีวิตของตัวเองเปลี่ยนแปลงไปในรูปแบบใด

5.2.3 การเสริมสร้างพลังอำนาจในการควบคุมตนเองไม่ให้กระทำความผิดซ้ำ

การเสริมสร้างพลังอำนาจในการควบคุมตนเองไม่ให้กระทำความผิดนั้น เป็นกระบวนการที่ช่วยเสริมสร้างให้บุคคล กลุ่มคน ชุมชน และองค์กรมีการพัฒนาศักยภาพ และขีดความสามารถในการควบคุม การตัดสินใจเลือก การจัดการกับสถานการณ์ในชีวิต ทำให้เกิดความรู้สึกเชื่อมั่น และมีคุณค่าในตนเอง ตลอดจนการรู้สึกถึงการมีพลังอำนาจที่จะกระทำหรือปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ เพื่อเป็นการเปลี่ยนแปลงตนเองไปในทางที่ดีขึ้น ผลการศึกษาครั้งนี้ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการเสริมสร้างพลังอำนาจในการควบคุมตนเองไม่ให้กระทำความผิดซ้ำนั้น สอดคล้องกับแนวคิดของ เซนเลอร์ (Chandler, 1992) ที่ได้กล่าวถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการเสริมสร้างพลังอำนาจในการควบคุมตนเอง ประกอบด้วย ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก กล่าวคือ ปัจจัยภายในบุคคลซึ่งเป็นปัจจัยเกิดจากการเสริมพลังอำนาจจากตนเอง ได้แก่

- 1) ความเชื่อ ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างมากในการที่จะช่วยให้บุคคลสามารถจัดการกับปัญหาอุปสรรค และความยากลำบากในการจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิต ซึ่งอธิบายได้ว่า การที่เด็กหรือเยาวชนมีความเชื่อว่าตนเองสามารถดูแลตนเองได้ สามารถแก้ไขและจัดการกับปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง ความเชื่อนี้สามารถทำให้เด็กและเยาวชนเกิดพลังในการที่จะพยายามไม่กระทำความผิด
- 2) ค่านิยมการที่เด็กหรือเยาวชนมีความรักในตนเอง เมื่อมีความรักในตนเองก็จะสามารถดูแลและรับผิดชอบตนเองได้เป็นอย่างดี
- 3) ประสบการณ์ เป็นสิ่งสำคัญต่อกระบวนการเสริมสร้างพลังอำนาจ เพราะจากประสบการณ์การกระทำผิดทำให้ถูกจับกุม และเข้ารับการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชนทำให้เด็กและเยาวชนรู้สึกกลัวต่อการเข้ารับการฝึกอบรมและพยายามที่จะไม่กระทำความผิดอีก
- 4) เป้าหมายในชีวิต การที่เด็กหรือเยาวชนได้รับการเสริมแรงทางบวก หรือการเข้มแข็งทางจิตใจ การมีจิตใจที่เข้มแข็ง ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตนเองไปในทางที่ดีขึ้น จึงมีการวางเป้าหมายที่จะพยายามทำเพื่อให้ตนเองไปสู่เป้าหมายที่สำเร็จให้ได้ ถึงแม้จะมีอุปสรรคก็ตาม

สำหรับปัจจัยภายนอก ซึ่งเป็นปัจจัยสนับสนุนทางสังคมจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ บุคคลในครอบครัว ชุมชนและสังคม บุคคลเหล่านี้มีส่วนในการสนับสนุน ได้แก่ การสนับสนุนการให้ความรู้ ให้คำแนะนำ ให้กำลังใจ ให้การประคับประคอง และให้ความเชื่อมั่น ในการที่จะดูแลตนเอง การสนับสนุนทางสังคมจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยสัมพันธภาพระหว่างตนเองกับบุคคลที่เกี่ยวข้อง คือ ต้องเป็นสัมพันธภาพที่ตั้งไว้อยู่บนความไว้วางใจซึ่งกันและกัน จึงเกิดความร่วมมือและการมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างพลังอำนาจ ปัจจัยเหล่านี้เป็นสิ่งที่ผลักดันให้เกิดกระบวนการเสริมสร้างพลังอำนาจในแต่ละบุคคล ทั้งนี้สามารถนำมาอธิบายข้อค้นพบจากการศึกษาครั้งนี้ได้ว่า การที่เด็กและเยาวชนได้รับการเสริมพลังอำนาจจากปัจจัยภายนอก ได้แก่ บุคคลในครอบครัว การที่ครอบครัวไปเยี่ยมเยียนที่ศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชนทุกครั้ง การได้รับกำลังใจในการที่จะผ่านปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ การที่ออกจากศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชน ครอบครัวให้การยอมรับ ไม่ตำหนิติเตียน ให้อภัย ให้โอกาสแก้ไขตนเอง ไม่ซ้ำเติม คอยอบรมสั่งสอนสม่ำเสมอ การให้ความรักความอบอุ่น การดูแลเอาใจใส่ คอยให้คำปรึกษา ช่วยแก้ไขปัญหา สนับสนุนในเรื่องการศึกษาต่อ หรือการทำงานทำ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้สามารถช่วยให้เด็กและเยาวชนมีกำลังใจและความเข้มแข็งในการควบคุมตนเองไม่ไปกระทำผิดซ้ำอีกได้

นอกจากนี้ แนวคิดการเสริมแรง อธิบายว่า สิ่งเร้าที่ช่วยให้พฤติกรรมการเรียนรู้เกิดขึ้นแล้วมีแนวโน้มจะเกิดขึ้นอีก มีความคงทน ในการเสริมแรงนี้สามารถแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ ตัวเสริมแรงทางบวก และตัวเสริมแรงทางลบ สามารถนำมาอธิบายผลการศึกษา ได้ว่า เด็กและเยาวชนที่ไม่กระทำผิดซ้ำส่วนใหญ่ได้รับการเสริมแรงทางบวกมากกว่าการเสริมแรงทางลบ เด็กและเยาวชนได้รับการเสริมแรงทางบวกจากตนเองก่อน เช่น การให้รางวัลตนเองในการหาเงินได้ ไปกินข้าวดูหนังกับแฟน ซื้อของเสื้อผ้าที่ต้องการ และต่อมากลางได้รับการเสริมแรงจากครอบครัวหรือบุคคลอื่น เมื่อมีพฤติกรรมที่ดีขึ้นหรือบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้เช่น การได้รับคำชมเชย การได้รับเงินค่าจ้าง ค่าตอบแทนจากการทำงาน การได้รับสิ่งของตามที่ต้องการจากครอบครัว สิ่งเหล่านี้ช่วยให้การเสริมสร้างพลังอำนาจในการควบคุมเด็กและเยาวชนได้ แต่ก็มีบางครอบครัวของเด็กและเยาวชนที่ไม่กระทำผิดซ้ำ มีการเสริมแรงทางลบให้กับเด็กและเยาวชนที่พยายามจะเปลี่ยนแปลงตนเองในทางที่ดีขึ้น โดยการเปรียบเทียบเด็กและเยาวชนกับคนอื่น การพูดจาที่ไม่เหมาะสม ดุด่า การไม่ยอมรับ และคิดว่าเยาวชนไม่สามารถกลับตนเป็นคนดีได้

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะระดับปฏิบัติการ

1) เด็กและเยาวชนที่เคยกระทำความผิดสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตนเองไม่กระทำความผิดซ้ำ โดยการเสริมพลังอำนาจให้กับตนเอง ได้แก่ การตั้งเป้าหมายในชีวิต การให้กำลังใจตนเอง การคิดถึงคนรัก ครอบครัว ความต้องการมีงานทำที่ดี และความต้องการมีอนาคตที่ดี

2) การดูแลเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีหรือภายหลังออกจากศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชน ผู้ปกครองควรหาวิธีการดูแลเด็กและเยาวชนภายหลังออกจากศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชน ในเรื่องการเสริมพลังอำนาจให้แก่เด็กและเยาวชน

3) การฝากเด็กหรือเยาวชนให้อยู่ในความดูแลของผู้อื่นจะต้องมั่นใจก่อนว่าจะสามารถดูแลเด็กและเยาวชนได้ เด็กหรือเยาวชนมีความปลอดภัยไม่มีความเสี่ยงต่อการกระทำความผิด

4) การเลี้ยงลูกไม่ควรนำลูกไปเปรียบเทียบกับใคร เพราะจะทำให้ลูกเสียความมั่นใจ และเป็นเด็กที่ไม่กล้าแสดงออกได้

5) ครอบครัวควรมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันมากขึ้น เพื่อจะได้รับทราบปัญหาของลูกและแก้ไขปัญหานั้นได้ทัน

6) ครอบครัวควรอยู่เคียงข้างให้กำลังใจ ให้อภัย ไม่ซ้ำเติม และช่วยเหลือสนับสนุน สร้างความไว้วางใจ เพื่อให้เด็กหรือเยาวชนมีกำลังใจที่จะไปถึงเป้าหมายที่ตั้งใจไว้

7) ในกรณีที่เด็กหรือเยาวชนไม่ได้รับการดูแลจากครอบครัว เด็กหรือเยาวชนจะต้องการการเสริมพลังอำนาจจากบุคคลที่เด็กหรือเยาวชนใกล้ชิดหรือให้ความไว้วางใจได้ เพราะฉะนั้นบุคคลเหล่านี้จะต้องเป็นแบบอย่างที่ดี คอยช่วยเหลือ สนับสนุน สร้างความไว้วางใจ เพื่อให้เด็กหรือเยาวชนมีกำลังใจที่จะไปถึงเป้าหมายที่ตั้งใจไว้ จะต้องเป็นผู้ฟังที่ดี ช่วยแก้ไขปัญหานั้น ให้กำลังใจและสนับสนุนให้เด็กหรือเยาวชนเพราะหากเด็กหรือเยาวชนไม่ได้รับจากครอบครัว เด็กหรือเยาวชนก็จะได้รับจากบุคคลนี้

5.3.2 ข้อเสนอแนะระดับนโยบาย

- 1) ควรเพิ่มกฎระเบียบเพื่อให้เด็กและเยาวชนไม่กล้ากระทำความผิดซ้ำ
- 2) ควรมีมาตรการในการเสริมพลังอำนาจในการควบคุมตนเองให้แก่เด็กหรือเยาวชน
- 3) ก่อนปล่อยตัวเด็กควรมีการเตรียมความพร้อมผู้ปกครองในเรื่องการดูแลลูกในช่วงวัยรุ่น หรือการเสริมพลังอำนาจให้กับเด็กและเยาวชน เพื่อเป็นการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ

5.3.3 ข้อเสนอในการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) เนื่องจากเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดมีจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ เพื่อเป็นการป้องกันและแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดลดน้อยลง หรือการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดไม่ให้กลับมา

กระทำผิดซ้ำอีก ดังนั้นจึงควรส่งเสริมให้นักวิชาการร่วมกันศึกษาการวิจัยเกี่ยวกับการป้องกันการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาคิดผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนที่เคยกระทำผิดให้ลดน้อยลง

- 2) ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำ
- 3) รูปแบบการดูแลเด็กและเยาวชนภายหลังออกจากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

